

عنوان مقاله:

ارزیابی اثرات محیط زیستی توسعه : واکاوی تجربه نیوزلند

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

فاطمه رستگاری - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری ، دانشکده شهرسازی ، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

محدثه شرافت - دانشجو کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری ، دانشکده شهرسازی ، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

پارسا ارباب - استادیار گروه برنامه ریزی و مدیریت شهری ، دانشکده شهرسازی ، دانشکدگان هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

میل به توسعه و پیشرفت و همچنین برطرف کردن نیازهای زیستی و رفاهی مردم در کنار حفظ منابع و کیفیت محیط زیست ، چالشی همیشگی برای جوامع مختلف بوده است . گرایش به توسعه های عظیم همراه با تغییر سبک زندگی و افزایش بی رویه جمعیت ، استفاده بیش از حد از توان محیط زیست را به همراه آثار مخرب خود، در پی داشته است . متقابلا، افزایش سطح آگاهی و دغدغه مندی های محیط زیستی و همچنین آشکار شدن آثار و پیامدهای توسعه های عظیم ، سبب گردید تا حرکت به سمت آینده های پایدار، به اصلی مهم ، تبدیل شود. در این میان، ارزیابی اثرات محیط زیستی به عنوان فرآیندی برای تجزیه و تحلیل و مدیریت پیامدهای مورد نظر و ناخواسته توسعه های برنامه ریزی شده یا سایر مداخلات و متعاقبا ابزاری برای تصمیم گیری برنامه ریزان و متخصصان با بهره گیری از دانش تخصصی در حوزه های علمی گسترده به منظور پیشگیری یا کاهش اثرات، مطرح و شناخته شده است . بر این اساس، در این مقاله سعی شده است تا از طریق روش توصیفی - تبیینی و مبتنی بر مطالعه اسنادی ، درک بهتری از فرآیند ارزیابی اثرات محیط زیستی به واسطه واکاوی تجربه نیوزلند حاصل شود که در قالب اقلیم و عملکرد محیط زیستی ، پیشینه فعالیت ها و ارزیابی اثرات محیط زیستی ، کنشگران حوزه محیط زیست ، چارچوب نهادی و فرآیند اجرایی اثرات محیط زیستی ، ویژگی های برجسته و نقاط قوت و ضعف آن و همچنین مقایسه با سایر کشورها، دنبال شده است . در نیوزلند با تنوع زیستی و محیط زیستی کم نظیر در نوع خود به واسطه انزوای طولانی مدت، فرآیند ارزیابی اثرات محیط زیستی از اهمیت دو چندانی برخوردار است . اولین اقدامات این کشور در ارتباط با مسائل محیط زیستی ، به لایحه جنگل ها در دهه ۱۹۴۰ باز می گردد. متعاقبا و برای نخستین بار، ارزیابی اثرات محیط زیستی ، از اواخر دهه ۱۹۶۰ در نیوزلند آغاز شد. از آن زمان تاکنون، فرآیند ارزیابی اثرات محیط زیستی به واسطه قوانین و درک برخاسته از تجارب در طی این سالها، دست خوش تغییرات فراوانی گردیده است . مهم ترین نقطه عطفی که سبب تغییرات گسترده های در این زمینه گشت ، قانون مدیریت منابع در سال ۱۹۹۱ می باشد که زمینه ساز حرکت به سمت اتخاذ رویکردی جامع و استراتژیک ، شامل سیاستگذاری و برنامه ریزی با محوریت شوراها و ناحیه ای ، شهری و منطقه ای ، شده است .

کلمات کلیدی:

ارزیابی اثرات محیط زیستی ، برنامه ریزی شهری ، پایداری ، توسعه پایدار، کیفیت محیط زیست ، نیوزلند

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1961282>

